

*Волохова І. С., Дубовик О. Ю.
Одеський національний економічний університет
м. Одеса, Україна
e-mail: volokhovais@ukr.net
oed0305@ukr.net*

САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТА ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ

Під час адаптивного карантину, в умовах якого сьогодні доводиться працювати всім навчальним закладам, особливо гостро постає питання якісного навчання студентів та засвоєння ними матеріалу з дисциплін у повній мірі. Одним з видів навчання, якому приділяється важлива увага та на який відводиться досить багато часу (від 1/2 до 2/3 від загального обсягу навчального часу, відведеного на вивчення дисципліни за навчальним планом), є самостійна робота студента. Самостійна робота студентів (СРС) – це планована навчальна, навчально-дослідна та (або) науково-дослідна робота, виконувана в позааудиторний час за завданням і при методичному керівництві викладача, але без його безпосередньої участі. Вона спрямована на розвиток особистості майбутнього фахівця, формування його як творця, здатного не лише самостійно здобувати знання, а й реалізувати їх відповідно до практичних вимог сьогодення [1, с. 4].

При виконанні студентами самостійної роботи необхідно вирішити наступні завдання:

- систематизувати та закріпити отримані теоретичні і практичні знання та навички;
- поглибити і розширити теоретичні знання;
- розвинути пізнавальні здібності та активності: творчу ініціативу, самостійність, відповідальність і організованість;
- сформувати і розвинути знання і навички, пов'язані з науково-дослідницькою діяльністю;

- сформувати самостійне мислення, здібності до саморозвитку, самовдосконалення та самореалізації;

- використовувати матеріал, отриманий в ході виконання самостійної роботи, при написанні курсових і випускної кваліфікаційної роботи, для ефективної підготовки до заліків та екзаменів.

Самостійна робота студента планується кожним викладачем в робочій програмі дисципліни, а залікові її види фіксуються в карті розподілу балів за результатами поточної роботи студентів, в якій міститься інформація про обсяг самостійних робіт, про час їх виконання і максимальний бал при оцінюванні результатів їх виконання. Є обов'язкові види СРС і ті, які студент може обрати за власним бажанням. Причому, викладач повинен так скомпонувати завдання, щоб вони найбільш повно дозволили студенту опанувати дисципліну як з теоретичного, так і з практичного боку (якщо це фаховий прикладний курс).

В залежності від місця проведення СРС вона може бути аудиторною і позааудиторною (передбачає максимальну ступінь самостійності студентів), за способом організації – індивідуальною і груповою. І обов'язково при її виконанні повинні розкриватися загальні і спеціальні компетентності, які мають набуватися в процесі вивчення даної дисципліни і які сформульовані в її силабусі. Це сприяє формуванню загальнокультурних і професійних компетенцій і забезпечує розвиток навичок самоорганізації і самоконтролю майбутнього фахівця.

Також вкрай важливим вважаємо наявність мотивації при виконанні студентом самостійних завдань, яка може бути вираженою через його розуміння значущості і корисності виконуваної роботи як з боку підготовки його в якості майбутнього професіонала, так і з боку застосування цих знань у повсякденному житті.

Список використаних джерел

1. Положення про організацію самостійної роботи студентів в Одеському національному економічному університеті / Уклад. Т. Б. Кублікова, О. В. Самоєнкова. – Одеса : ОНЕУ, 2019. – 15 с.